

med Maskiner. Det maa være Folk, der ere i Besiddelse af theoretisk Udbannelse, idet de skulle afgjøre tekniske Spørgsmaal, og det maa være Folk, der ere i Besiddelse af god Takt, for at denne Lov ikke, som den jo er meget udfat for paa mange Maader, skal være til Anstød for Private, i hvis hele Liv den griber ikke saa ubehageligt ind. Vi have fundet, at disse Lønninger ere temmelig lave for de Mænds Bedkommende, som man formoder ville blive udnævnte til Fabrikinspektører, men dette Misforhold vil der jo dog raades noget Rod paa, ved at man tillægger dem Anciennitet fra deres nuværende Udnævnelse til Arbeidsinspektører. Disse Forhold, som flere andre, have vi kun ugerne sluttet os til. Seg skal ogsaa henlede Opmærksomheden paa Vædringsforslagene til §§ 2 og 3. Det er i flere Tilfælde ved Loven forudsat, at de Foranstaltninger, som skulle træffes, skulle være saaledes, at Arbeideren kun ved „arob“ Uforsigtighed fra sin Side, kan komme til Skade ved den paagældende Maskine. Dette foreslaas forandret saaledes, at Ordet „arob“ stryges. Det er naturligvis en for Arbeiderne ugunstig Forandring i Loven, som vi kun med Beslagelse ere gaaede med til, men vi have ikke kunnet opnaa nogen Forandring heri. Ligeledes er det os ikke ganske hjært, at § 17 er bleven strøget. Den handler om den Erstatning, som i visse Tilfælde skal gives Arbeidere der komme til Skade, men den handler ikke, saaledes som den haiterede Ordbrøjer syntes at mene, om Straffen, thi det er § 18, der handler om Straffen; § 17 handler kun om Erstatningsforholdet. Den gaar ud, af Hensyn til at der jo foreligger et Lovforslag i det andet Thing, som handler om den Erstatning, som skal gives Arbeideren i Tilfælde af ulykkelige Hændelser, men da denne Lov jo har endnu fjernere Udset til at komme til Verden end den her foreliggende, har det naturligvis ikke været os hjært at skulle undvære § 17 paa det nuværende Standpunkt, om vi end haabe, at der kommer en fuldbetgjørende Lov ud af det andet Forslag. Der er kun et enkelt Punkt, hvorpaa vi ikke have forment at burde gaa sammen med Flertallet i Udvalget. Det er Bestemmelsen om Børns Arbeide ved Landbrugsmaskiner. Den Omstændighed, at dette Lovforslag kommer til at omfatte Landbrugsmaskiner, der jo aldrig hidtil direkte har været lagte ind under særlig Lovgivning eller Tilfyn, er det naturligvis, som har gjort de største Vanskeligheder ved Lovens Behandling, der jo er trukket ud i høj Grad. I det Hele taget have vi dog kunnet gaa ind paa de Ønsker, som ere fremsatte fra Landmændenes Side om Hensyntagen til deres

Maskiner, men med Hensyn til deres Ønsker om Børns Anvendelse derved have vi ikke ment at burde gjøre det. Efter Lovforslaget er det fuldstændig forbudt, at Børn under 10 Aar benyttes til Arbeide med Landbrugsmaskiner. Det er en Regel, som overordentlig Meget taler for, og det er fuldstændig i Analogi med den Regel, som ved Loven af 1873 er indført for Børns Arbeide i Fabriker, og det kan vist i ingen Henseende anses for ønskeligt, at Børn i en saa tidlig Alder af Forældrene kunne betragtes som en Indtægtskilde. Man maa vistnok anse det for ønskeligt i det Hele taget, at de indtil en saa ung Alder, som 10 Aar er, kunne faae Lov til at udvikle sig frit. Det kan let tjene til en Forøgelse og Udvikling af Proletariatet, naar man betragter Børn allerede fra ganske smaa af som et Arbeidsredskab. Vi have dog imidlertid maattet indrømme, at der i flere Henseender kan være nogen Forskiel paa Børnenes Anvendelse i Landbruget og deres Anvendelse i Fabriker. Det kan jo ikke negtes, at deres Anvendelse i Landbruget ikke har de hygieiniske Betænkneligheder, som Anvendelsen i Fabrikkerne har. De leve jo under helt andre, under sundere Forhold og ogsaa med sundere Arbeide, som i Reglen vil foregaa i fri Luft eller i tilnærmelsesvis fri Luft. Det er den ene Side af Sagen. Den anden er den, at Børn, der anvendes i Fabriker, anvendes jo i Reglen i en sammenhængende længere Række af Timer. Ved Landbruget vil Anvendelsen vistnok altid være kortvarig, en halv eller en hel Time ad Gangen, saa ogsaa fra det Synspunkt har det naturligvis ikke saa megen Betænkelse ved sig. Men det maa jo erindres, at disse Landbrugsmaskiner, hvad der ogsaa fremgaar af Betænkningen, ere overordentlig farlige for Børn. Det er jo oplyst i det statistiske Materiale, her foreligger, at af de Ulykkestilfælde, der ere foregaaede ved Tærskemaskiner, falde 1 af 3 paa Børn, og ved Hakkemaskiner er det endogsaa 1 mod 2 af Ulykkestilfældene, der falde paa Børn, saa det er ganske betydelige Tal, det her dreier sig om. Forholdet er altsaa meget ugunstigt for Børnenes Bedkommende, saa uden Betænkelse er hele dette Forhold ikke. Vi have dog ment, at hvor Børn arbeide direkte under deres Forældres Opsyn have de paa en Maade deres naturlige Værger ved Siden af sig, og naar dette er Tilfældet, have vi ikke ment at burde gaa til et udtrykkeligt Forbud derimod. Derimod, at gaa saavidt, som Flertallet iøvrigt har ment at kunne gaa, saaledes, at det udtrykkelig tillades dem i Almindelighed under Foresattes Tilfyn at arbeide ved disse Maskiner,